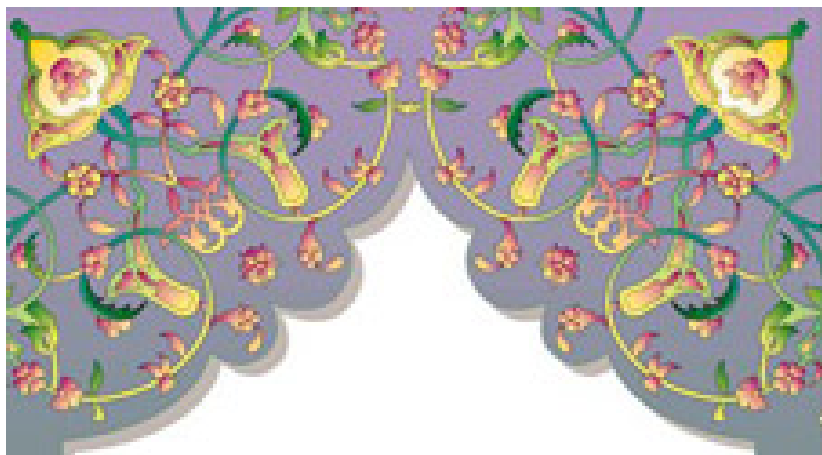

СУРА „АСР” – ФОРМУЛА НА СПАСЕНИЕТО

http://islambulgaria.blogspot.com/2010/09/blog-post_5818.html

February 26, 2012

Когато се срещали сподвижниците на Пратеника /с.а.с./ винаги един на друг си четяли сура 103 – сура „Ал-Аср” от Свещения Коран: „Кълна се в следобеда 7, човекът е в загуба, освен онези, които вярват и вършат праведни дела, и взаимно се наставляват за истината, и взаимно се наставляват за търпението.” ”

Имам Шафии /Аллах да се смили над него/ казал за тази сура: „дори да не бе низпослана никоя друга, сура „Ал-Аср” би била достатъчна”.

Веднъж в Багдад се случило следното. Някакъв търговец вървял по улицата и викал: *„Купете лед! Купете лед! Помогнете на човека, чийто основен капитал изтича...”*. Ледът, предназначен за охлаждане на напитките безмилостно се топял под палещите лъчи на слънцето. Чувайки продавача, един отдаден вярващ загубил съзнание. Когато дошъл на себе си, на въпроса какво се случило, той отговорил: *„Видях как се топи не леда, а моят живот...”*.

Животът на човека е най-ценния капитал, даден му от Аллах за определен срок. Животът и властта над него принадлежат на Аллах. Животът отминава миг след миг, и всеки от тях е ценен за човека, тъй като може да го доведе до благоденствие. В истинска загуба са онези, които не осъзнават преходността на времето и неговата безвъзвратност...

В сура „Ал-Аср” Всевишния Аллах започва с клетва в името на времето, като по този начин подчертава неговата огромна значимост за човека. По мнението на ислямските учени, думата „аср” има няколко значения: „време”, „живот”, „ден и нощ”, „времето след следобедния намаз”, „епоха, ера, век”, „времето, когато е живял Пророка/с.а.с./”.

Всички хора ги очаква смъртта. Каквото и да е бил човека, каквито и несметни богатства да притежава, например като пророка Сулейман, колкото и прекрасна външност да има, като пророка Юсуф, каквото и пост да заема, каквото и учен да е бил, той ще остане в загуба, ако не знае как да се спаси от духовен банкрут.

В Свещения Коран е казано, че за своите деяния, човек ще получи въздаяние в Съдния Ден: *„...и на всеки ще се въздаде според заслугите...”/53:39/*

За да не се случи така, че в края на живота си човек да разбере, че безцелно и безполезно е

разпилял силите си, здравето си, способностите си, времето си, чрез сура „Ал-Аср“ му се дава знание за това, как може да избегне поражението.

Всевишния казва, че човек се намира в явна загуба, но само в един случай – ако не прави това, което действително е полезно: да вярва, да върши добри дела, да проповядва истината, да бъде търпелив. Истинско бедствие за човека е да бъде далеч от служенето на Аллах.

Вяра

Всевишния дава пример с този, който е повярвал. Невярващите или следващите други писания са обречени на поражение.

Той е разяснил в ясна Книга смисъла на вярата – имана – който се състои в това, да вярваш в Аллах и всичко, което е низпослано от Него чрез Пророка, да вярваш с цялото си сърце и да го потвърждаваш с думи и дела.

Този, който вярва искрено и дълбоко в Аллах, никога не може да постъпи безнравствено. Той знае, че Всевишния го вижда, чува, може да го накаже, и действа съответно своите знания.

Веднъж един шейх казал на своите ученици: *„Днес ще имаме тържествена вечеря. Нека всеки от вас заколи по едно птиче, но така, че никой да не го види.“*

Настъпило време за обяд, но един от учениците го нямало. Той закъснял много и дошъл с живо птиче. Огорчен от факта, че не е изпълнил заръката на учителя си, той казал: *„Не можах да намеря място, където Аллах да не ме види...“*

Даденият пример ни демонстрира състоянието на ихсан – осъзнаването на това, че постоянно се намираме под непрекъснатото зорко Око на Всевишния. Вярата влияе на човешкия живот. Тя разбива оковите на невежеството и ни дава надежда. Истински вярващият спокойно посреща всеки нов ден, тъй като се уповава на Всевишния.

Добри дела

За спасението и придобиване на вечен живот не е достатъчна само вяра. Вярата не трябва да бъде само на езика или в сърцето – тя трябва да се отразява в целия образ на живота.

Съгласно хадис, предаден от блогочестивата Айша /Аллах да е доволен от нея/ *веднъж в дома на Пророка била заклана овца. Месото било раздадено на хората. Пратеника на Аллах попитал какво е останало в дома. Съпругата му отговорила, че има само една плешка. На това, Пратеника възразил: „О, Айша, по-добре да беше казала: „Всичко*

остана, освен плешката...". /Тирмизи/

Имам Газали /Аллах да се смили над него/ съветвал мюсюлманите да не изостават във вършенето на добри дела: „Помагайте на братята си с храна, пари, всичко необходимо за живота, поддържайте ги морално, навестявайте ги, когато са болни, оказвайте им помощ, когато имат нужда, напомняйте им, когато са забравили, отнасяйте се с уважение към тях, не се оплаквайте от недостатъците им, не им давайте съвети, когато не трябва да се следва забраненото. Бъдете внимателни един с друг, отбелязвайте положителните качества на своите спътници и им показвайте, че ги обичате. Прощавайте недостатъците на своите братя по религия, молете се за тяхното благополучие така, както го правите за себе си. Бъдете постоянни в приятелствата си.”

Вярващият човек отдава своя дълг към Аллах. Неговото служене трябва да бъде искрено и осъзнато в детайли. За това човек трябва да живее в състояние **такуа /богобоязливост/**.

Веднъж попитали благочестивия Умар /Аллах да е доволен от него/ за това, какво е такау. Той отговорил: „Представете си, че сте в полето, където има много тръни. Какво ще направите, за да не скъсате дрехите си? Ще вървите внимателно, като ги приповдигате и пазите. Така е и с такауата. За да не ви достигне греховното и забранено, акуратно и внимателно пазете от него сърцето си.”

Такуа – това е защита на сърцето от грехове и очистването му от всичко, освен вярата в Аллах. Само в такова чисто сърце може да се прояви истинното знание.

Истина

В сура „Ал-Аср” последователно са предвидени всичките четири условия за спасение на човека от духовен и материален крах. Отначало човек придобива вяра, след това започва да действа и живее съгласно нея, след това на него му се разкрива в пълна степен това, което трябва да донесе на хората...

Сухото знание за истината е недостатъчно, трябва да го въплъщаваме в живота по най-добрия начин. Сподвижниците първо усвоявали и прилагали на практика онова, което Всевишния е низпослал и след това научавали нови аяти, за да могат да ги приложат и реализират и тях в живота. Например Умар, Аллах да е доволен от него, е изучавал сура „Бакара” в продължение на 12 години!

Свещеният Коран е изпълнен с истини. Ето защо, както и да се стараят да го унищожат противниците на Исляма, той продължава да въздейства на хората и броят на мюсюлманите в света расте непрекъснато.

Веднъж попитали Бернард Шоу кое му се струва най-непостижимо в този свят. Писателят отговорил: „Трябва да се замислим над този факт, че сред множеството изгубени идеи и мнения, Коранът успява да се съхрани неизменен и до днес не е загубил своята актуалност”

Не са загубили и до днес изказванията на Пророка /с.а.с./ тъй като той е живял така, както е повелил Всевишния.

Знанието трябва непрекъснато да се споделя със заобикалящите. Както има закят с имуществото – раздаване на определена част от него, така има и закят на знанията – да се предадат на хората. Закятът има смисъла на пречистване.

За жизнено ръководство Аллах Всевишния ни е дал Свещения Коран и Сунната, които ние сме длъжни да предадем и съхраним за следващите поколения. Ако всички мюсюлмани живеят спазвайки постулатите на вярата, извършвайки добри дела в името на Аллах и разпространявайки Истината, то на земята ще възцарят мир и благоденствие, тъй като примерът на истинския мюсюлманин няма как да не окаже положително въздействие на хората около него. Прекрасно потвърждение на това е следния пример, разказан от шейх Муса Топбаш-Афанди.

В съседство със семейството на арменец живеел продавач на мляко, който имал няколко крави. Старецът добре се грижил за тях, поради което имало мляко и за продан и за раздаване на хората. Когато семейството на арменеца се връщало късно в къщи, те по силуета на съседа си виждали, че той се моли. Веднъж при арменеца дошъл съседа му с огромен бидон мляко и казал, че по право това мляко му принадлежи. Арменецът се изненадал и започнал да отказва млякото, но старецът настоявал на своето. По неговите думи, той не видял кравите и те влезли в полето на арменеца, като пасли целия ден. Арменецът се поинтересувал защо съседът му постъпва така и разбрал, че религията на стареца го е направила такъв чист човек. Така той решил да приема Исляма.

Да се проповядва истината може не само с думи, а преди всичко с постъпките си и делата в живота.

Търпение

Последното условие за спасение, за което говори Всевишния – това е търпението /сабр/. Да бъдеш търпелив, това значи последователно да изпълняваш всички повели на Аллах, независимо от ситуациите, да не губиш присъствие на духа, вътрешната си хармония и най-важното, търпеливо да се бориш с вредните навици и да се противопоставяш на греховното. Степента на търпение на човек зависи от степента на неговата вяра, образованост, култура и усърдие.

Да бъдеш търпелив – означава да си съгласен с волята на Аллах, да си способен да се обърнеш към Всевишния: „О, Велики Създателю! Прекланям се пред Твоята воля! Нека

всичко, което се случва с мен, бъде за мое добро”.

Да търпиш, заради Аллах и да можеш да изпиеш чашата на страданието – това е истинското търпение. Не случайно сура „Ал-Аср” завършва с призив към търпение.

В Свещения Корана се казва: **„...За онези, които вършат добро в този живот, ще има добрина. Земята на Аллах е обширна. Наистина на търпеливите ще се изплати безмерна награда.”** /39:10/

По думите на Пророка /с.а.с/: *този, който е търпелив ще победи”* и *„знанието започва с търпение”*.

Като заключение трябва да отбележим, че спазването на четирите условия, за които Всевишния повелява в сура „Ал-Аср” – вяра в Аллах, вършене на богоугодни дела, стремеж за овладяване на истинни знания и разпространяването им, а същр и търпението – всичко това ще доведе човека до дълбока вяра, спасение и придобиване на щастие в този и в Отвъдния живот.

автор: Ахмад Тахир

от <http://www.islambg.com/>